

Turistický oddíl

POSEIDON

Kosárkovo nábreží 2

Praha 1

110 00

POSEIDON

ZAHÁJOVÁČKA

20-22.9.

Oficiální začátek v sobotu ve 12⁰⁰ v křížku. Do té doby si každý může dělat co chce. Odjíždím s Matýskem již v pátek stím že budeme v sobotu dopoledne trochu lít. Ještě v pátek večer se potkáváme se SORRY a KOPČEMEM. Nocujeme společně nedaleko pustáku. Noc je tropicky horká. Spíme pod převísem vylezlý ze spacáku. Matýsek spí s lanem ve spacáku, aby se nám přes noc neztratilo. Škola klouže a spacáky po ní sjíždějí.

RÁNO

BALíme a vyrážíme na Trubadúra. Skoušíme nástup na škálu stěvením. Cinkot karabin, šustění smičí, padání do písku. Pomalu se objevují další známé tváře. Slípek, Lucha, Jo, Klouzek. V poledne v křížku jsme všichni až snad akorát na FIBI. Shxilly zahajuje nový oddílový rok třípotrovým dortem který přivezla Luiza (ten hazard že jo luizo)

LACROS

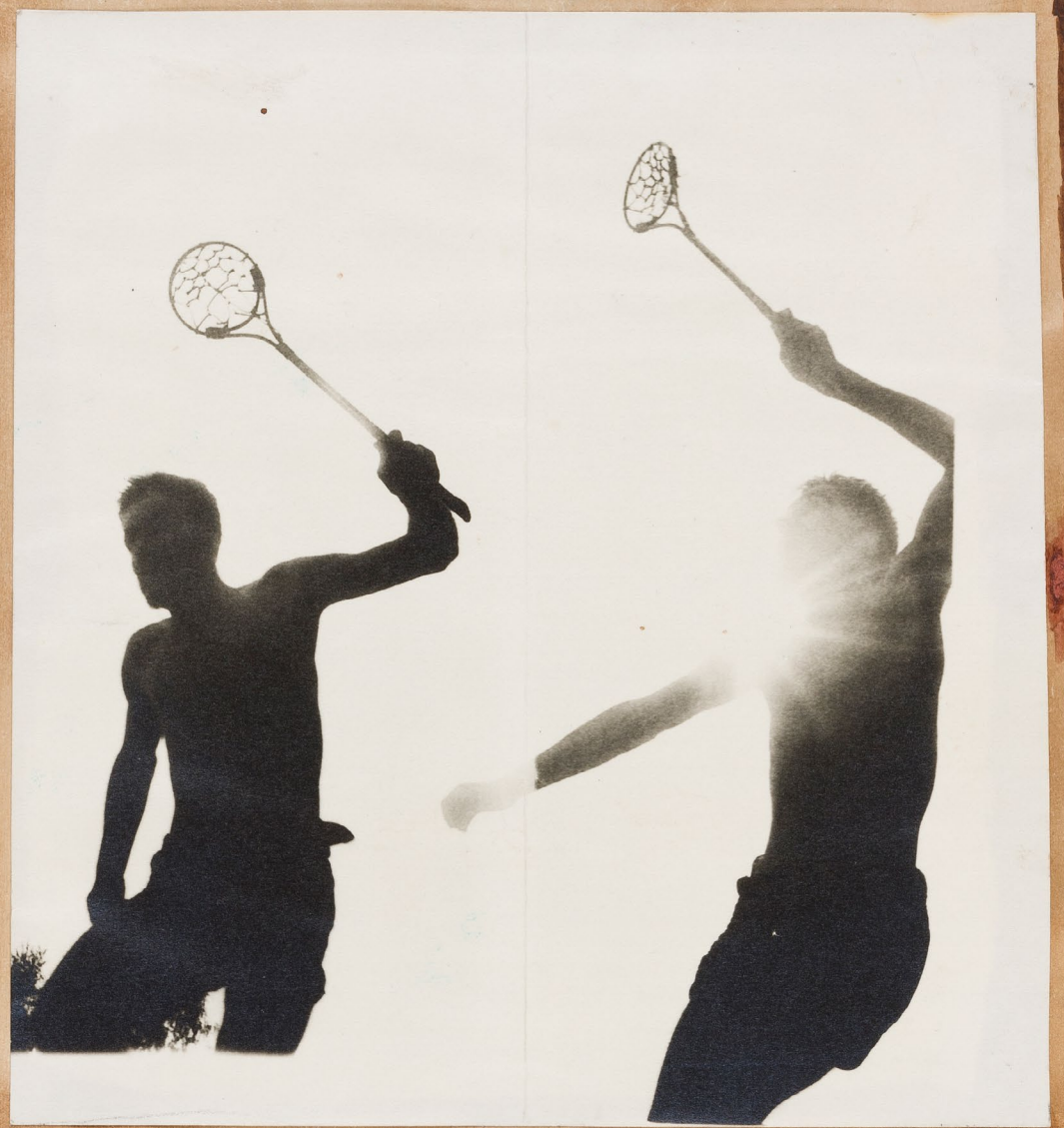
Těla se míhají po louce a loví v trávě míče. Pot teče po nahých zádech, po stránkách stéká v drobných pramíncích. Je vedro.

Zápasíme s ARGO. slunce praží jako kdyby chtělo svými paprsky také popostrkovat malým míčkem.

Jediným osvěžením po zápase jsou obrovská jablka.

V pozdním odpolední době probíráme prakticky základy sláňovací techniky, chystáme dříví na večer, vybíráme věci. Ti kdož neopatrně odhazují kulaté věci jako kotlíky, spáčky atd. je hledají hluboko v údolí. Pod Trubadurem je mírný svah který se mění ve velice prudký svah. Oheň bych i pochválil jak se mi líbil.

Bojíme se že bude pršet. Hledáme převis kam vtr mezence vodu. Koupodivu tam pat jdeme spát pouze tři ostatní se spokojují s převisem pod Trubadurem. Před spaním dávám ještě k dobru kus sci fi povídky.

DRUHÉ RÁNĚ

Když se probouzím Matýsek již tu běhá po stráni. Je časný jitra. Ještě nevyrazil chlad. Beru si kratšy a triko, sedák a vyrazíme s Matýskem na skálu. BAŠA nás ze země zřídí teorií. Když jsme u prvního kruhu začínají se probouzet ostatní. Když se konečně dostáváme ke druhému Shwilli nás sundává že bude snídane.

Po snídani jdeme napsat pár řádků do knihy pod QAYAKEM což jsme loni nemohli učinit pro nedostatek psacích potřeb.

Při běhání hře kterou připravil kopčem se dozvídáme že česnet a běhání je to co člověk potřebuje.

Kopčem si opět pošramotil koleno. Je to zkrátka PAJDA. Odpoledne věnujeme povídání o srazu. Musí to být tutovka. Zaměřujeme si i na detaily.

Zpět do města se vracíme v pozdním odpolední přeplněným autobusem.

PAMPO

1. X. 1985

Klubovna

Poslední klubovna před srazem.

Nic jiného se nadělat' jenom sraz, divadlo, liga. V tomto duchu jsou všechny oddíly po zahojování

© LUCKA

15. X. 1985

Chmalnica - Doprapo

Grotazka

Na Chmalnici dorazíme včas a chytíme docela slušnýho flaka. Šedím divám se přemýšlím co to ta Grotazka vůbec je. Myslím, že je to valice hodnotný divadlo a velké doporučení. Po přetavování se rozcházejí každý do svých domovů

© LUCKA

STŘEDISKOVÝ SRAZ

Dva Roky

Je jsem do Heimerlic přijel oděn dříve spolu s několika dalšími
třemi a začali jsme připravovat chatekový kemp, aby se
mohl stát dopisem srazu. Dále ucht přebírat slovo" nřstně
z německých vězňů "Himalayi Auskundler".

Zprávy z věčisti
12.6. 1942

Skupina zaptců z internačního tábora Alfa byli převezeni do jiného, odlehleho
internačního tábora. Transport probíhal bez komplikací. Ihned po vyložení byli shromážd-
ěni na "befehlplatzu" pomocí pářeb ~~tmě~~ velmi spolehlivých strážců. Několik
zaptců bylo ihned podrobena trestu studenou vodou. Velitel zablodny jim v bratřím
přestovu ozřejmil jejich situaci. Potom byli číslováni a mohli se naveržet. Po
večeri byli rozděleni do baráků, kde bylo během noci provedeno několik pro-
hlídek

HOVORÍ KONFIDENT [] podle rozhovoru [] s K.R. YSOU

Přestože byla provedena bezpečnostní opatření, zaptcům se během noci
podařilo nakoupit na improvizované burze od domorodců nejnútnejší potřeby
pro přežití a těsně před rozbráskem uniklo z tábora. Pak se po skupinách
vydali za "svobodu". Morální profil těchto po osvěti nejlže to, že se na útěk
zabíjeli pomocí různých granátů firmy "Shkrobac". Cestou
používali pasů indické republiky, do kterých získávali vřítka od
samostatných pracovníků vřítka od různých protisluzby. Byli vybaveni

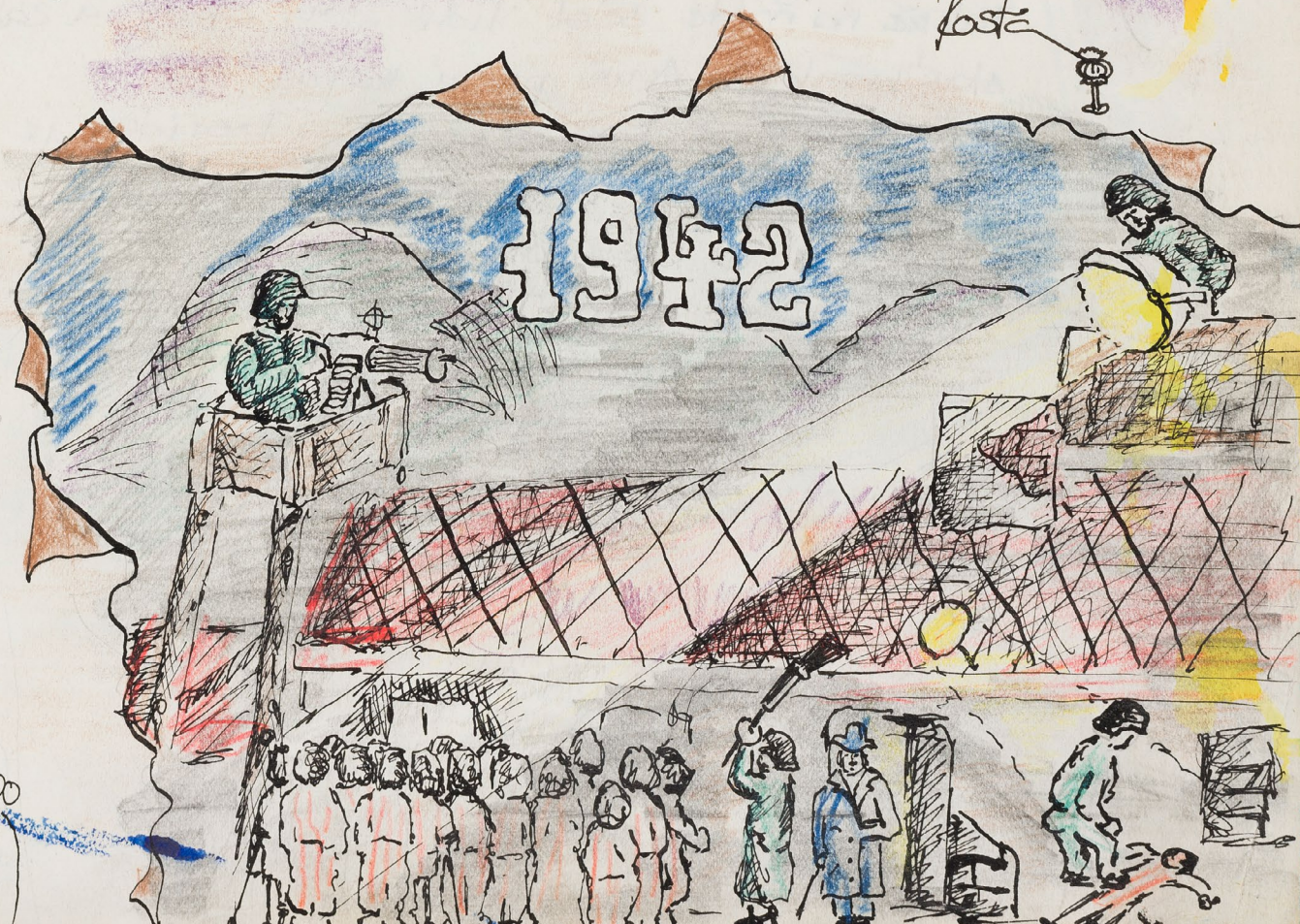
mapami nevalné kvality. Ufchličkům
zuepřijemňovali cestu policisté a jiné
nedůvěru vzbuzující osoby oblečené do
černého šatu. Ufchliči ale mohli nalézt
v mapě zaleveslané peníze. Nakonec
se mezi skupinami začal odehrávat
boj o truhlu s dary pro dalajlamu, který
je mohl (ale jen jednu skupinu) obdarovat
a poskytnout jim azyl. Nakonec zvítězila
skupina vedená Samem, zarmady

Tibet!!

Neděle

Ráno po snědání začal "tábovníký pětboj v disciplínách":
Stavba stanu na čas, Morseovka praporekem, pochod podle azimutu
finkeš stěže, a "oleu" (co nepřijdeji rozděl oleu a uvrhl na něm
+ lit vody). Několik disciplín, které byly nedostatečnou přípravu
našich borců" neboť se často "nepodařilo zprávu vůbec předat.
Po dokončení tohoto pětboje byl nástup. Tam nám bylo
slavnostně sděleno, že admirálem bude přísti zde Fletch. Slavnostně
převzal pallo, které jsme se dva dny předtím, než
slamě, ploněli domalovat. Polom užse jenom bálilo a ule-
zelo. Nakonec jsme opustili veškeru sympahický kemp a
rozšli se domů

Poste

10. X. 1985

LACROSS - LIGA

v sobotu odpoledne jsme se sešli na koreu.
odělali jsme různé věci na koreu.

Včera nám Argonauti udělali přepodávku
oni totiž taky přespávali v klubovně.

Ráno jsme museli vstát v 5 hodin
aby jsme stihli vůbec trénovat a vlak.
v tramvaji jsme potkali Argos a některá
lidí ze ze-hně-še-ky a šlípak měl
tendenci vybrat od všech cestujících
poplatek.

Dojeli jsme na stanici kde jsme měli vystupovat
a vlak to byl ještě pěkný kus a vtom se
zjistilo, že nejen nám má být rozhodáno
ale i že jsme zapoměli branky.

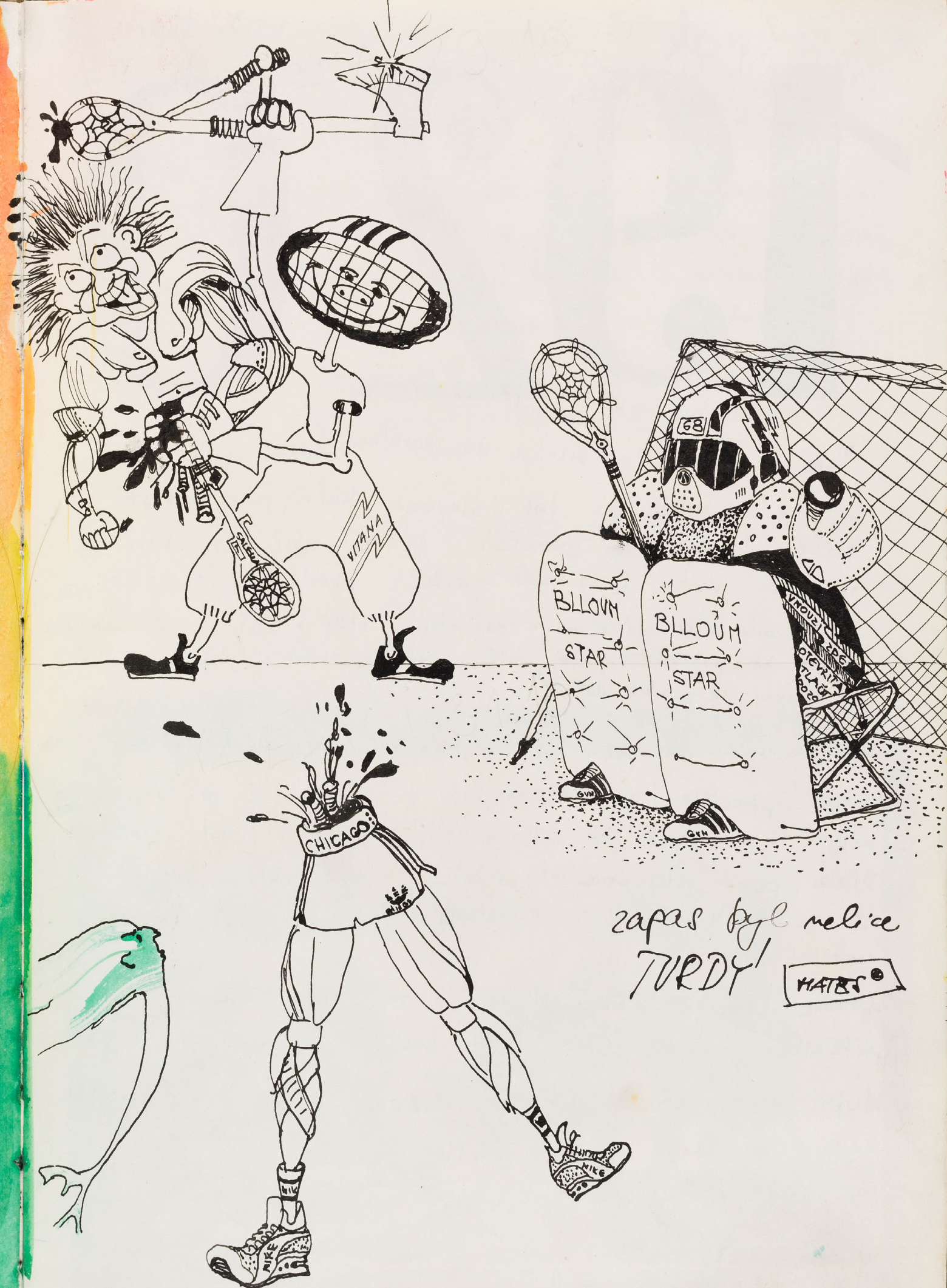
Takže na místo čekat lidi stavit stony a zařít
stavit branky. A už první zápas.

Hráli každý s každým na a Poseidon je
přeci POSEIDON takže předtím

- ① POSEIDON
- ② PROMETHEUS
- ③ ARGONAUTI
- ④ ZE-HNĚ-ŠE-KA

Vyhlašení bylo na smichovským nádraží
Adrian sam říká, že prý na lakrosse budou
nakresleny vydlice!

Apak jsme jeli domů.

zápas byl melice
TURDY!

HATES

rok

1.-3. 11.

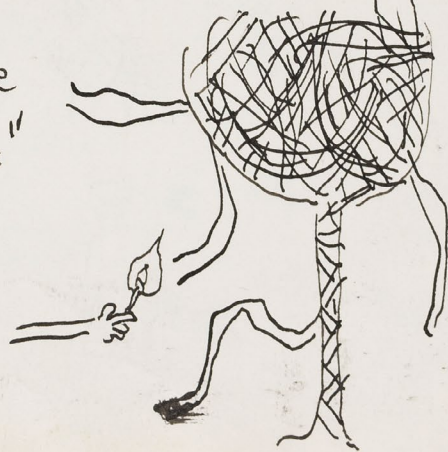
1920

Tma. Šlapem po silnici do Horního Javoří. Autobus jede až za 2 hodiny a tak šlapeme. Kufry jsou proklatě těžké. To dělá ten gramofon. Ale to musí být když si náš pan státní tajný rada P.H. ROCH pozval na PÁRTY nebudeme. Cesta byla velice zlá a umírá náš starý přítel k. Ufr. Za hlasného nářku ho pohřbíváme. Po cestě proklínáme všechny jeho příbuzné s kterými se musíme vláčet.

SOBOTA

RÁNO předvádíme pár záběrů pro týdeník jako „Příjezd Mece našů na PECKU“, Neotesenot pana SACRIPANTIHO "etc. Doba je vážná a proto děláme velkou poradu jak dobu změnit. Situace se hrotí, hrotí, Bidlas chce stále prodávat kartáče, každý chrání své zájmy až je najednou situace vyhrocená SACRIPANTI náš všechny postřílel.

Odpoledne vyrazíme na malý PÍKNÍK. Součástí pikniku je i HEPENIG. Hrabě GUMÁR se rozšopl tak že chce papíry kterými jsme omotaly stromy dokonce zapalovat. Řkouc „Troubo podpalíš les“ mu bereme zápalky.

Tma. Tapat nohou po tně. Dusot padajících ze schodů, vyděšené výkřiky těch co už se začali bát. Tak semo tamo vypadala oblíbená dětská hra (boválně byla také oblíbená) NA SCHOVÁVANO.

NEDELE

Po snídani začínáme pro náš stav netradičně a to prací. Potance ruční práci. Nosíme dříví z lesa abychom se nějak P.H. ROSCHOVI revanšovali.

Odpoledne hrajeme hru připravenou kopčemen a nazvanou „Radhůz & Mahulena“ se svou Mahulenou Luckou jsem se dokonale ztratil v lese. Občas ještě narazíme na kus trati kudy se má běžet ale jinak pustě bloudíme. Můj dezorientační smysl nás však ve chvíli poslední zachránil.

Lesní cestička

Prošel pan šulhou, paní ve střevíčkách a skufren, pan v labýrkách a buřince. Sluníčko se kutálo k obzoru. Nahore na stráni je hrad Pecka zalitý červenými paprsky. Panstvo se vrací z PÁRTY. Zpět dosednou do svých těžkých kožených křesel, vrátí se do svých kanceláří ke svým funkcím.

PAMPO ROSŤA MATES PAUL KOT KOPČEM

PAMPO

AMERIKA

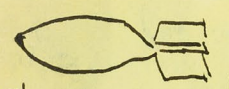
9.11.

Je nást šest. Jestě je tma kráčíme k zadnímu nástupišti. Prší, a deš se nám vpíjí do oblečení. 6⁰⁵ odjezd ze SMÍCHOVA.

Listí na lesní cestě je mokré a lepi se na boty. Váří se tu nízká mlha, píplou pták, praskají větvičky pod botami.

Do chodeb vstupujeme na Pustfšku. Polane slezame na dno propadu a noríme se do systému chodeb. Hägenova studánka je krystalově čistá a já vyprávím legendu o starém Hägenovi. Občasné reptání na přehršl bláta ledabíle odbovám slovy „Jen počkejte, bude hůř.“ Nejhorš snad bylo ve spojovací chodbě na Velkou Ameriku. Brodíme se po kolena v ledové vodě. Východ je vidět ve tmě v dálce jako malinkoté světýlko. Po prohlídce Mexika ze brady protahují protože naspátek musíme opět zatopenou chodbou. Ždímáme nohavice, zima, zima.

Abych nezapomněl našly jsme nevybuchlou leteckou bombu

a kostku trinitro tritolu

Měl jsem ukrutný boby. Nevím jak rostotni, ale ty to jak se zdálo bavilo. Zvědavě vykokovali z chodby kam jsem je poslal. Oboji je už na dně jezera. UFFF.

ZAPSAL PAMPO

LUIZA
KAČA
SORRY
JO
SLÍPEK

10.11. VELKÁ KUNRATICKÁ

Sraz v 7¹⁵h. na Kačerově ve vestibulu metra, Kunratic - Bus 114. S sebou: sílu a věci na běhání. Z 11 přihlášených účastníků se dostavili pouze - Emča, Basic, Kot, Lucka a Luiza. Navíc každý v jinou dobu, takže jako celek jsme se nesešli. Jestli tam byl ještě někdo - nevím. Bohužel jsem se setkala jen s těmito lidmi. Odběhli jsme, občerstvili se a musím říct že jsem z toho závodu měla perfektní pocit. Škoda jen, že na to byly tak velké přípravy a pak se tam sešlo pět lidí. Emčova snaha, pro pět lidí, není to trochu málo?

STŘEDISKOVÝ RADAR

11.11.

~~Každoroční tradice promítání diáku z posledních táborů a nejzajímavějších akcí. Sraz v 17⁰⁰h. na v Radaru na Strossmayerovu nám. Účast: Angonauti, Poseidon, Prometheus, Zehnje-šez-kha, Luiza~~

ZAMYKANI VLTAVY

19.11.

Letošní zamykání Vltavy, tak jako loni je akcí schůzky. Sraz v 14⁰⁰h. kotz. Jako vědecký pořad máme spoustu času a pak je to nestřaška. Po krátkých, organizačních vypravování na kanoích na Vltavu. Každý povinně: na hlavě čepičku, lampion, svíčky a klíč na zamknutí Vltavy. Přece jenom jedna změna. Vědecky se Vltava zamykala na čertovce a ztos to bylo až u jez. Klíče jsme přivažovali na řetěz a pustili do hlubin Vltavy. Rozsvítili lampióny, Shwilly měl slovo a pak se ozvalo do tmy „Sx ahoj“. To je hostina „rychlá padlaj“. Na koreu je hrozný zmatek, fofr, rychle musíme to štimnout a už ubíháme, přes Maňešák na metro. Ze Želivského na autobus,

autobusem 126 až na Chmelnici. Takže druhá část dnešní akce je v klubu na

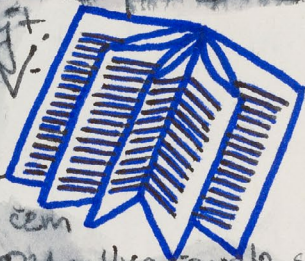
CHMELNÍČI-ZRCADLENÍ

dovážíme tam něco po 12.9h. ale ještě nezačali. Dobryho fleka jsme samozřejmě nedostali a tak sedíme různě po dvoru na židlích, na schodech, prostě jak se dá. Co dodat k samotnému Zrcadlení, vzhledem k tomu, že mě to příliš nezažalo, zvířizil spánek a tak není co dodat. Nespalo se nejpohodlněji ale... Po výsledných názorech ostatních na Zrcadlení, jsem usoudila, že jsem vlastně o nic nepřišla.

Luisa

SCHŮZKY 3.12.

Brzy bude Vánočka a tak se začíná spousta věcí. Pan kapitán je dnes v horách a tak dnešní schůzku vede Pampoš se ky špalíkem. Kdo co vezme, co zařadí, prostě vše potřebné k tomu, aby Vánočka byla taková, jaká má být. Druhým bodem byla tzv. ČTENÁŘSKÁ KLUBOVNA. Na akciu organizoval Pampalliny. Každý tedy skoro každý si přinesl knížku někdo i dvě, kterou chtěl doporučit těm ostatním. Stručně povědět o čem se v knize jedná a je už na lidech jak si to přeberou. Uvažovalo se o tom, že se čtenářské klubovny budou dělat častěji než jednou ročně, ale zřejmě na to není tolik času a myslím, že ani ne tolik zájmu.

Negativně mělo být v

10.12. POSLEDNÍ MOŽNOST ZAPLACENÍ VÁNOČKY ZA POUHÝCH 300 Kčs

Snad až na KOTA, který stále nevěděl, jestli na Vánočku pojede, zaplatili všichni. Ani se nedivím, co se dělo na této schůzce? Hlouhá otázka, samozřejmě Vánočka je tu co nevidět a tak dnešní schůzka patřila opět jen Vánočce. To byl ale fofr v 19. h. končíme, jelikož má přijít již po druhé p. Bakalář. Zvládl jsme to.

17.12...UŽ poslední v tomto roce

Toto datum označovalo v mém diáři velkými hůlkovými písmeny. Musí BÝT SPRÁVNÝ PÁDLO! (a přece to bylo k ničemu) Tak tedy kontrola pádla. Pampoš už si brousí zuby. Kdo ho nemá? Emca, Mamut, Sorry, Lucka a ja. Správně by jsme neměli jet na Vánočku, ale vězí se to jen koupeli ve Vltavě. Pro Lucku a pro mě má být vymyšlen jiný trest. Při hudbě se líp vetař a hudba především obvěka vzbudí, tak se pořádku menší decibelik hudby jako budíček na Vánočka. Učasť se pouze, Slípek, Emca, Mamut, Kot a Shwilly. Nejvíce hlasů dostávají písně: Buzení - Slípek - J. Mitchelová, Vetařství - Shwilly - J. Mitchelová

Luisa

26.12. 1985 - 5.1. 1986

JANOV nad NISOU

VÁNOČKA

Konečně! Už je tu druhá největší akce hned po táboře. To bylo starost, aby nás na vánočku nejeř mae. Nakonec se nás v autobusu schází ani ne deset. V Jizerskách nás vyklápí autobus a kráčíme si to, nebo spíš váháme, do školy v přírodě. Patří nám jedna horní a dolní místnost. Kuchyňku máme s vašou domácností. Přijíždí Fletcher s paní Fletcherovou a dvěma Fletcherovými. Potom Sorry, hned za ní Lucka a v pozdním odpolední stopka. A jsme všichni. Je nás tedy 12. Už je to tam uspořádáno jakž, takž, že to tam nevypadá jako ve škole, ale jako na vánočce. Ježíška slavíme trochu později, ale přece. Zasedáme k slavnostní večeři. Šk. ml. Špalík nás obsluhuje a je nám všem fajn. Večer, tma a teď přijde to hlavní:

VÁNOČNÍ NADILKA

Před odchodem je každý povinen napsat poradi na svíčky. Každý vezme své dárky a pod vedením Pampos odcházejme k vánočnímu stromčku, který se skrývá tamhle, někde v tom tmavém lese. Tam čeká pan kapitán a nastává jedna z nejkrásnějších chvil. Ticho. Zazpíváme několik vánočních písní, zvoníme na zvonečky, rolničky a cinklačka, zapalujeme prskávky, zapalíme svíčky a pod stromček všichni dáme pe. mou vůli a překonání a to tím, že dárky budeme rozbalovat až v chaloupce. Tíse odcházejme a každý si z tohoto večera něco odnáší. Dárkům se smějem, ale i je chválíme, hru "slovenská čítanka". Zazpíváme do pelechů a vychutnáváme první vánočkovou noc.

Máme sebou těžký i sjezdovky a první den hned vyrazíme na severák. Sjezdujeme. Jesta dva dny, takže celkem tři dny vánočka věnuje sjezdování. Sjezdujeme na jižní úsvetní straně severáka, na loučkách, každý kde chce. Ve frontách se předkřídá a tak Shvilly chrání cest potivých lidí, kteří tu frontu stojí a vyhazují předměty. Mětaní lyžarů je Shvilly nazván cholevik. To je on, to je on, ten posatz, vidíš ho? Je to z front a málo kdo si troufne předběhnout.

Běžkování se věnuje trochu méně času a tak asi pět dní z vánočky (kdo v jaké) věnuje běhání. Jezdíme na celý den po známých místech Jizerských hor. Pampalliny nám každé ráno před výpravou čte z knihy o Jizers. horách zajímavé věci a místech, které navštívíme. Teprve o poslední výpravě se da říct: dnes jsme běžkovali.

26.12.1985 - 5.1.1986

VEČERNÍ PROGRAM

Co pat programu. Slipet k. a jeho autogenní t. mod. neověděl a tak Slipet radši na dobrou noc z knihy. Závěci farm předčítal básně. Christana Morgen. si zahráli jednu geniální hru. NOVE NÁZVY NAVRZENÉ PŘÍRODĚ. Zhrál - zralok, pampelik - pampeliška, aj. jako kuklava, houslínek, opozal (kdo na to přijde, vypisuje se mu 20. odměna). Shvillyho poslechy BEATLES, které měli asi 4 části, tudíž tomu byli věnovány asi čtyři večery. Dále jedna část večera byla věnována přednášce. Objektování. Shvillyho hračka na dopřování citů o lašce, byla velmi zajímavá. Pak jsme si sčitaty více méně hráli a na jedné z nich jsme měli napsat dokonce mikropovídku.

SILVESTR - ráno 31.12.

ráno 31.12. vstáváme asi kolem 8h. žádné lyže, žádné mazání, prostě jen tak vyrazíme do lesa, kousek od Bramberka užít si silvestrovského dne. Mezi smrkama hráme na tabu a spoustu dalších her. Do chalupy se vracíme až pozdě odpoledne, skoro za šera. Rozdělíme se na dvojky a ty si mezi sebou vymějí hlavu. Každý se vysprchuje a hráme plázovou demob-straci. Hodiny běž. probíhá chvíle. Čas, předčítání se nestihlo. Je tu 12 hodin.

Připítak Coca-cola. Novoroční hraní molekul. Hra s prskávkami a běháním kolem chalupy. Noční špalíková přednáška ohvězdách. Pak už okouříme v chalupě, snažíme se o zpívání. Pampos si jde v noci zaběhnout a my kolem 5h. odehnáme.

Během Vánočky proběhla hra zvaná HRNČI KÁRNA, která se již v Poslidoňce hrála.

SMICH - asi to půjde těžko napsat, ale zmínka o tom být musí. Byly dva. Záchvaty, ale pořádte. Poseidon do jednoho dohřeka. Věde s trpaslíkem Špalíkem se svíjel v křeslích. Čemu jsme se smáli? Nevím. Vím, jenom, že ten první záchvat trval 12 min.

3.1.1986 nás navštívila kanadanka Baša s Gamem.

5.1.1986 odjezd z Vánočky.

KLEPY

BĚHEM LEDNA se do našeho oddílu nechal bych rešit pro sakla mla. Pěkná rok nečtenka, streda. rka. di. vejti. čtenka Argonautů jinak také sestra j. anoho čtena Argonautů která otam začla uvažovat nebo spíše její uvažování se projevilo na naší vánočce kde se byla, podvat souhrne by jsme tuto osobu mohly nazvat přeavoj čitřka ale jinak ji' rači budeme říkat Tally

potud jsme dotyčné osobě akoržly něco nebo způsobili potíže tak at' nám to promine (prova)

Luisa

VÁNOČKA

Konečně! Už je tu druhá největší akce hned po táboře. To bylo starost, aby nás na vánočku nejeř moč. Nakonec se nás v autobusu schází ani ne deset. V Jizerskách nás vyklápí autobus a kráčíme si to, nebo spíš váháme, do školy v přírodě. Patří nám jedna horní a dolní místnost. Kuchyňku máme s vašou domácností. Přijíždí Fletcher s paní Fletcherovou a dvěma Fletcherovými. Potom Sorry, hned za ní Lucka a v pozdním odpolední stopka. A jsme všichni. Je nás tedy 12. Už je to tam uspořádáno jakž, takž, že to tam nevy-padá jako ve škole, ale jako na vánočce. Ježíška slavíme trochu později, ale přece. Zasedáme k slavnostní večeři a mik špalík nás obsluhuje a je nám všem fajn. Večer, tma a teď přijde to hlavní:

VÁNOČNÍ NADILKA

Před odchodem je každý povinen napsat poradi na svíčky. Každý vezme své dárky a pod vedením Pampocha odcházíme k vánočnímu stromčku, který se skrývá tamhle, někde v tom tmavém lese. Tam čeká pan kapitán a nastává jedna z nejkrásnějších chvil. Ticho. Zazpíváme několik vánočních písní, zvoníme na zvonečky, rolničky a cinklačka, zapalujeme prskávky, zapalíme svíčky a pod stromček všichni dáme pevnou vůli a přání a tím, že dárky budeme rozbalovat až v chaloupce. Ticho. Odcházíme a každý si z tohoto večera něco odnáší. Dárkům se smějem, ale i je chválíme, hru "slovenská čítanka". Zazpíváme do peřech a vychutnáváme první vánočkovou noc.

Máme sebou těžké i sjezdovky a první den hned vyrazíme na severák. Sjezdujeme, ještě dva dny, takže celkem tři dny vánočka věnuje sjezdování. Sjezdujeme na jižní úsvetní straně severáka, na loučkách, každý kde chce. Ve frontách se předkřídá a tak Shvilly chrání cest potivých lidí, kteří tu frontu stojí a vyhazují předměty. Mětaní lyžarů je Shvilly nazván cholevik. To je on, to je on, ten posatz, vidíš ho? Je to z front a málo kdo si troufne předběhnout.

Běžkování se věnuje trochu méně času a tak asi pět dní z vánočky (kdy v jaké) věnuje běžkám. Jezdíme na celý den po známých místech Jizerských hor. Pampalliny nám každé ráno před výpravou čte z knihy o Jizers. horách zajímavé věci a místech, které navštívíme. Teprve o poslední výpravě se daří říct: dnes jsme běžkovali.

KLEPY

BĚHEM LEDNA se do našeho oddílu nechal bych rešit pro sakla mla mla! pěkná rok nečtenka strea rka dří vejší čtenka Argonautů jinak také sestra jednoho člena Argonautů která otam začla uvažovat nebo spíše její uvažování se projevílo na naší vánočce kde se byla pod-
nat souběžně tu čtenka mla mla

26.12.1985 - 5.1.1986

VEČERNÍ PROGRAM... Co patří do naplněné večer. programu. Slipet a jeho autogenní trénink, který se bohužel mod neověděl a tak Slipet radši vzalava. Špálkovo čtení na dobrou noc z knihy Záhřebi farma. Dále nám Špálek předčítal básně Christana Morgenstaina. Při čemž jsme si zahráli jednu geniální hru. NOVÉ NÁZVY NAVRŽENÉ PŘÍRODĚ. Záhřel - zrahok, pampelvik - pampeliška, aj. jako kuklava, houslínek, opkoal (kdo na to přijde, vypisuje se mu 20. jméno). Shvillyho poslech BEATLES, které měli asi 4 části, tudíž tomu byli věnovány asi čtyři večery. Dále jedna část večera byla věnována přednášce o lyžování. Shvillyho hříčka na doplnování citátů o lásce, byla velmi zajímavá. Pak jsme si s bitaty více méně hráli a na jedné z nich jsme měli napsat dokonce mikropovídku.

SILVESTR - ráno 31.12.

Už je, žádné, mázání, prostě jen tak vyrazíme do lesa, kousek od Bramberka užít si silvestrovského dne. Mezi smrkama hraje me. Na řadu a spoustu dalších her. Do chalupy se vracíme až pozdě odpoledne, skoro za šera. Rozdělíme se na dvojky a ty si mezi sebou vymějí hlavu. Každý se vysprchoje a hrajeme plíživou demob-straci. Hodiny běž, probíhá chvíle čtení, předčítání se nestihlo, dať a je tu 12 hodin.

Přípitak Coca-cola. Novoroční hraní molekul hra s prskávkami a běháním kolem chalupy. Noční špálkova přednáška ohvězdách. Pak už okou-ríme v chalupě, snažíme se o zpívání. Pampos si jde v noci zaběhat a my kolem 500h. vle-háme.

Během Vánočky proběhla hra zvaná HRNÍČ-KARNA, která se již v Posledním hrála.

SMICH - asi to půjde těžko napsat, ale zmínka o tom být musí. Byly dva. Záchvaty, ale pořádné. Poseidon do jednoho dohřeka, v čele s trpaslíkem Špálkem se svíjel v křesle. Čemu jsme se smáli? Nevím. Vím, jenom, že ten první záchvat trval 12 min.

3.1.1986 nás navštívila kanadanka Baša s Gamem.

5.1.1986 odjezd z Vánočky.

Luisa

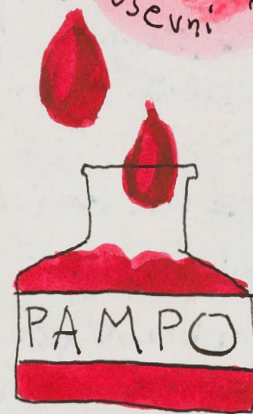
1988

P f

První klubovna v novém roce

První dvě hodinky patří novoročním organizacím (jak na nový rok, tak po celý rok). Druhá část je dobrovolná a je to sezení s panem Batolářem. Je to třetí sezení a uvidíme ho opět až na podzim. Začínáme hrou ve které se učí autoři a dílo podle začátku jejich románu. Nejsme moc sečtělí. Na rozehrátí ještě hra o jedech a jejich smrtící dávce a přistupujeme k hlavnímu bodu. K PARAPSYCHOLOGII. Shwilly dostává 25 karet s pěti symboly □ + ☆ ≈ ○ které nám vysílá na svých mozkových vlnách. Největší ú

25 ti. To není špatná
vysílání duševní
fyzicky
vyčerpalo.
duševní práce bolí.

KLEPY

Po příjezdu z ČND musíme
mala' vyjetnice někde
pracovat protože nechceme
až nám ji zavřely pro příživnictví
a tak i přes necht' nastoupila
a místo uvol' který odmlčoval
kobrání naší milované
socialistické republiky
do ODPM a tak máme
práti'le na věžích místech
kady'nete stoka

pokud (me odvážní) orobje
způsobí. nepůjde mnozí et nám
to promíne (pravda)

KLEPY

DNE 29.12.1985 na Ruzynské letišti
přiletlo letadlo společnosti PAN AM
které nám knařemu potěšení
přivezlo osobu nám známou
a vařkou (Bařu) a 2.1.1986
večer se s neměně známým mladíkem
přiletka utulníkem posilvat na
poseidavskou vápocku kde byla
při vřtání otevřenými ústy
s svých přátel věci které přivezla
sobě nebo jiným se hnezačili
ohmatávat skoušet, zděnků by
podarování na větu nechopu.
elova nebo otpora kaose netočil
kolem Bařu ločil se kolem Onoho
mladíka který se nám krásně
vyléčil kady' se vrátila.
pokud (me někoho něco způsobily tak
et nám to promíne (pravda) --- (14)

1988

P

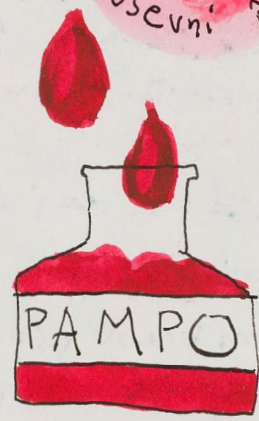
f

První klubovna v novém roce

První dvě hodinky patří novoročním organizacím (jak na nový rok, tak po celý rok). Druhá část je dobrovolná a je to sezení s panem Batolářem. Je to třetí sezení a uvidíme ho opět až na podzim. Začínáme hrou ve které se určují autoři a dílo podle začátku jejich románu. Nejsme moc sečtělí. Na rozehrátí ještě hra o jedech a jejich smrtící dávce a přistupujeme k hlavnímu bodu. k PARAPSYCHOLOGII. Shwilly dostává 25 karet s pěti symboly $\square + \star \approx \circ$ které nám vysílá na svých mozkových vlnách. Největší úspěch 10 znaků z

25 ti. To není špatný. Shwillyho vysílání duševně i

fyzicky vyčerpalo. duševní práce bolí.

to připadá z 20 možností
malá vyletnice někde
pracovat protože nechceme
aby nám ji zavřely pro příživnictví
a tak přes necht nastoupila
a místo toho který odmíkl
k obrátit naši milárou
socialistické republiky
do ODPM a tak máme
přátelé na viších místech
raději než stola

pokud jsme auty ani orobje
způsobily nepřijímání et nám
to promine (pravda)

KLEPY

DNE 29.12.1985 na Ruzyňské letišti
přiletlo letadlo společnosti PAN AM
které nám k našemu potěšení
přivezlo osobu nám známou
a važenou (Baři) a 2.1.1986
večer se s ním naše známá mladá
přiletka utulněm posívat na
pavlovskou vodu kde byla
při vřítí na otevřených úst
svých přátel věci které přivezla
sobě nebo jiným se hned začli
ohmatávat skoušet zdálo se
podarování na věty nechopu
elova nebo odporu kaose netočil
kolem Baři ločil se kolem Onoho
mladáka který se nám krásně
vylečil když se vrátila.
pokud jsme někdy něco způsobili tak
let nám to promine (pravda)

Jizerské 4000

18.1. - 20.1.

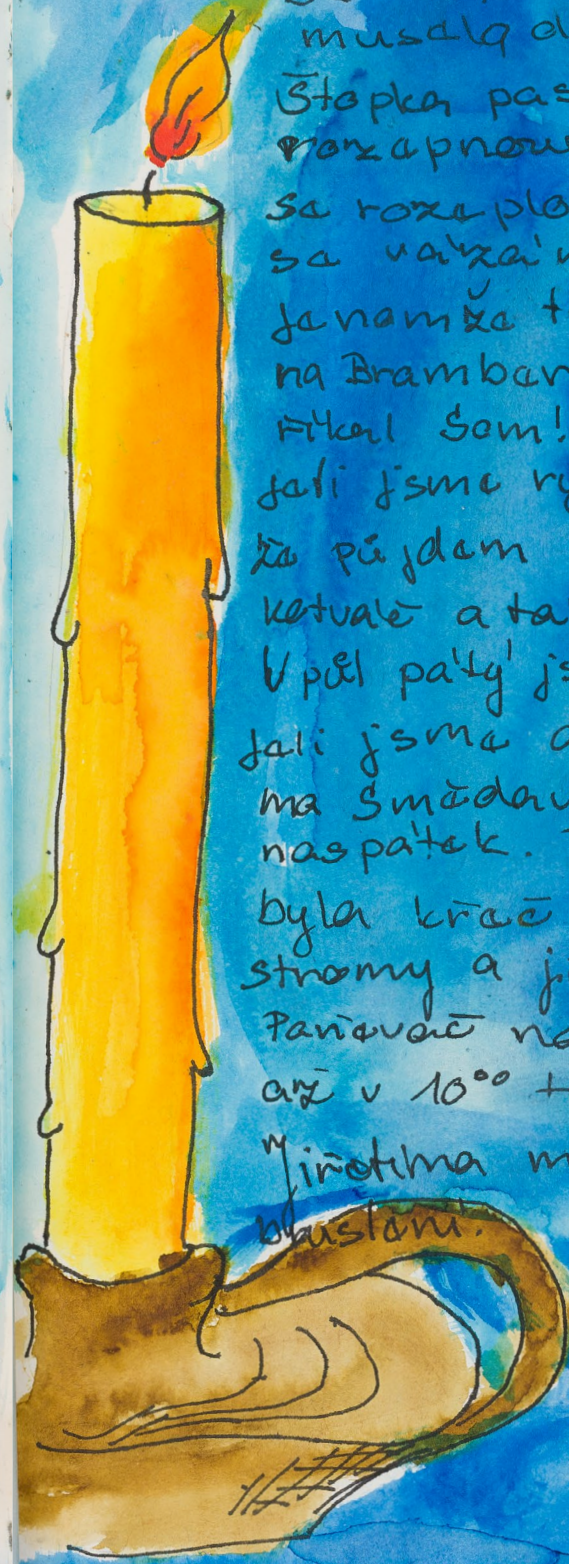
Pátek

Vě třetinu na čtyři jsme měli stoz na koreu. někteří jedinci to stihali horko těžko na pul potou. Spokojně s Angože a Bramatheoma jsme dojeli do Jiřetína asi v 8 hod. Tam jsme získali spoušť místnost a s hordkama (špalety) jsme tam spali. Po jídle jsme se šli dívat na filmy které tady dávají snad od prvního ročníku tisícák, ale jsou pěkné a když to člověk nemá tak se na to aspoň dívá. To zjistili, že se tisícáky nakonec (že se pořádatelům nepodařilo podpořit horskou službu odcházíme spát.

Na prastoru 2,5 m a 5 m nás spí asi 12 doprovodů člověk se moc neuspí i když se snaží zabavit. (krom toho tam bude pár párů osklivých hadinek nebo máti Míval dítka sný a tele volal o pomoc)

Sobota

Ráno vstáváme v 7⁰⁰ abychom v 9⁰⁰ byly na lyžích. Shwilly nás podcenit již v půl osmá jsme měli odcházet.

Jenámže při odchodu Julka na potvoru se Štopce ztratila pastička a tele si musel dát pro jinou. Když měla Štopka pastičku lamky nemohla rozapnout vázání. Po deseti minutách se rozaplo vázání lanka a Oldovi se vázání úplně povolilo.

Jenámže to už jsme vyrazili směrem na Brambark / Luiso - Lambark vyš jakže Fikar Sam! / Tam jsme si dali pohoř a jáli jsme rychle dnu. Mysleli jsme si, že půjdeme ještě sjíždět, ale byl rozlehlý křivák a tak jsme byli v chátě.

V půl pátý jsme vyrazili na noční výpravu. Jáli jsme do Jozafata a tam kde smere ma směr dnu. A u rozcestí jsem sjížděti naspat. Trochu to působilo jako když byla kráče. Jinak byli úplně perfektní stromy a jin. věci.

Paněvač na m ugal elak a další já až v 10⁰⁰ tak jsme jáli z Jozafata do Jiřetína na lyžích. Ale tak by perfektní blusání.

KLEP

A tihouně (střední polka)
Při setkání s výkonu služby
pro ochranu naší krásné mlouané
vlasti (socialistické) se pro
zdravotní potřeby nvažně
paletní vrazil Běza.
Ještě něco k jenovávat
Tato devuace je labilní, beji
aktívum usilím pvalovým vyrovnat
stěně jako mři při přetřelku
trupu a směr konvexitý skoli oris
ního oblouku je měnlivý
Prof. HOD. VACLAV KLEP

pokud jím dočasně ořídě způsoby
nepřijemnosti kat at násto
promine (pauza)

Neděle

Reino bylo na 10⁰⁰ jsme na Špicích
tam se rozdělujeme a jedeme
Plas, Slipak, Basick, Petr, Luisa a Honut
jeou ANDELE.

Mě, Shvillyho, Štěpka, Kocoura a Špolke
neživějí B-čky (jenom kvůli tomu, že
propagujíme zahraniční výrobky)
Ua z hodiny se dostáváme domů a
připadám si jako bych se právě
vstala. Takhle měkka jsem snad
nakyla ani tehdy, když jsem
se vracela do sněhu popas.

Potom se čekalo na Soma a zbytek
Angašů a jelí jsme domů.

V Praze jsme se rozdělili do skupin:

Roz, olva, Jiří, Atka a nakateri
šli do kina jím' na koncerta a
nakateri se učily.

TAK NAŠESTI' NIKDO NEDOPAD

Oddělovka 21. I. 1986

Slavný nejsou povinné! Co?

No pani' ředitelka nepřijde. Jo?
Ještě? No jasně. V tom případě
se nausmívám ani náhodou.

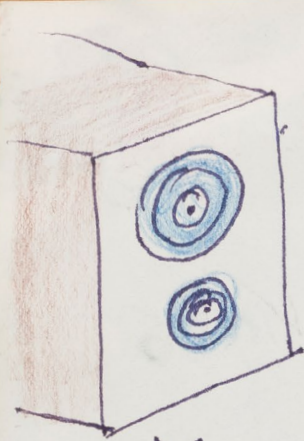
Po zdělení, že pani' ředitelka
nepřijde jsme se stejně smáli
jenomže Slipak se rozhodl, že
se budou smát jini' a proto
vytáhl tangram a hráli jsme
si na hru: ANO-NE

A tak se ptal jestli se mohla
vidět Eliška Přemyslovna s
Karlom IV. Po tangramu nám
začal Špolke povídat o hužďech
přij reklama na námořní akademii
asi se přihlásím.

Povídání bylo hezké, ale asi moc
dlouhé protože lidi začali usínat.
Po hužďech začal Shvilly orga-
nizovat, o sněhu, regatě a oline.

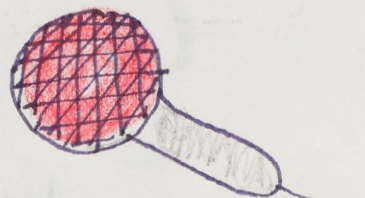
To by bylo asi všechno.

Nashvil *

28. I.

Nashvil? Co to vlastně je?

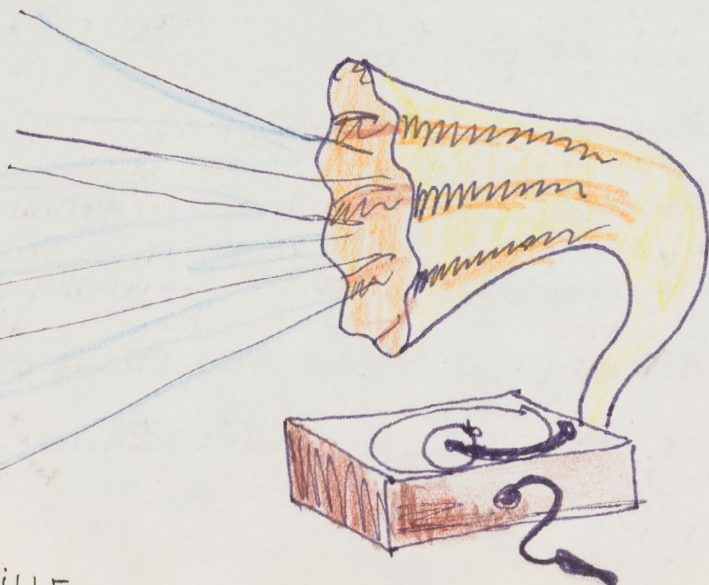
Když jsem šla Na Petyhku navštívit jsem co to je. Když jsem tam přišla bylo narušeno do jednoho místa.

Sedla jsem si s Mačkama Luisou na židlo a překupeně se prozradila.

Nashvil je film o country spěvácích a skupinách. Je to vlastně známá komentovaná z koncertů, je namířeno anglicky a Angličtina co se učíme ve škole na to nestačí. A protože jsem z komentáře neměla nic. Představení skončilo neobvykle brzo a tak jsme všichni šli na autobus. Při cestě hřkáli lidé, dali své hlasy pro každou a každou přístě... Ale to je budoucnost.

P.S. Luisu se už do rukou nezískám.

A jestli je tak si sebou vezmu spacák, křiváčku a hodně jídla

*ČTI NASHVILLE.

@URKA

ODDÍLOVKA:

4.1.86

I. "ROZEHŘÍVAČKA"

OBJEL
ODDÍL POSEIDON OBĚL S PRAMICI PŘEDSEDNICTVO VLÁDY VE SKVĚLÉM ČASE 74 MIN. PO CESTĚ SE VYSKYTLA JEN PÁR DROBNÝCH POTÍŽÍ: PEREJE, LOUPÁKY A NEUKÁZNĚNÍ CHODCI. KORMIDELNÍK MAMUT VŠAK NENÍ ŽÁDNÁ SUCHOZEMSKÁ A DOVEDL POSÁDKU ZDARNE DO PŘÍSTAVU.

II. "MUZEUM"

V PARTI SE KONÁ SVĚTOVÁ VÝSTAVA. PROTO SE V KLUBOVNĚ SEŠLI ŘEDITELE MUZEÍ Z NEJRŮZNĚJŠÍCH KONCIN SVĚTA, ABY MEZI SVÝM MAJETKEM NAŠLI BRVOSTY HODNÉ TOHO, ABY NA VÝSTAVU BYLY POSLÁNY BOHUŽEL CHYBĚL ZÁSTUPCE SVĚTOVNÁMEHO ČIMICKÉHO MUZEA, DO JEHOŽ SBÍRKY PATŘÍ I PROSLULÁ SIAMSKÁ CHYČATA SVIDLI-MYDLI-PYDLI-FIDLÍ. NUŽE NA VÝSTAVU BYLY VYBRÁNY TYTO EXPONÁTY:

SA'L "OBROVSKÉ PŘEDMĚTY ZHOTOVENÉ LIDSKOU RUKOU": HEXENTR DO SPA'R ŠÍROKÝCH 1325 METRŮ

SA'L "CORPUS DELICTI": STRUHADLO, JIMŽ BYLA OBĚť USTROUTANA

SA'L "PŘEDMĚTY NESPATŘENÉ LIDSKÝM OKEM": PROPADLIŠTĚ DĚJIN

SA'L "BRONZOVÉ DESKY S NA'PISY": V ČSSR ULA'DNE PRACUJÍCÍ LID.

SA'L "VĚCI PATŘÍCÍ UFO": LA'HEU S HYDRAULICKOU BRZDOU

(W#EKY)

JESTĚ PÁR ORGANIZACEK, STRÍHNOUT SI O TO, KDO UDELA NA PŘÍSTĚ BUCHTU - A SAKRA, JE TO NA MNĚ - A JDEM DOMŮ. AHOJ

BASA

VÝPRAVA 7.-9. 2.

Trachu neobvyklá, ale přece výprava. Sraz v 18⁰⁰h. na
Kosárkač. Účast: Tampoš, Matas, Slípek
Kot, Mamut, Jede
Štopka, Luisa.

Pak přichází Baša s promítačkou, a dále jsou pozvání hostů
účastníci slovenské citanky a to Radana a Blum.
Začíná promítání diaku z tábora Bukáčů dále ze सर्фи
a z Rumunska. Pak probíhá autogramiáda do slovenské
citanky. Ta zabere víc času, než je počítáno. Po promítání
naš opořiti Radana a Blum a na konec i Baša. Je něco
kolem 22⁰⁰h. Štopko, včtyť my za tento týden nemáme nabě-
háno vůbec nic! Jdeme behat. Nejdříve to vypadá, že půjdeme
behat samy dvě, ale zachvilí vyběhneme všichni směr tetna.
Přeci ale běháme samy. Zatímco kluci korolezujou, my vběh-
nem skus a pak společně dobíháme na korz. S radostí
zaležame do spáček a Pampalliny nám čtz na dobrou
noc.

SOBOTA - Ráno votáráčka v 5³⁰h. menší úklid alespoň
v horní kajutě pro příchod ostatních dvou oddílů. 6³⁰h.
řidič autobusu už je nervitý v 6³⁰h. měl být odjezd a už
je minuta zpoždění. Konečně vyje odj. Zdáme. Něco po 9h.
dovážíme do Spindlu. V Benzínky náš čeká shvilly a Macik
Rozdělujeme se na dvě skupiny, sjezdovky a běžkaře. Kromě
kota jedou všichni Poseidonů na sjezdovky. Je asi -20°C a
zima je přímo nesnesitelná. Sjedem první žízdu a lanovku
zastaví. Chvilí čekáme, ale pak se jdeme ohřát do nejbližší
chaty kde sedí shvilly, ktamý něm zrovna moc ve své kůži.
Pak je dovážíme, že lanovka stála ¼ h. br. chvilí lidi
jezdíme, červenou a modrou, ale červená je etz jně lepší.
Za celý den sjedeme šest žízol. Pak odjíždíme autobusem
do Prahy. Na korzu náš čeká Matas s Rostou. Vděláme večer-
ři. Se Štopkou si jdeme zaběhat, tentokrát samy a pak začí-
ná VEČERNÍ PROGRAM, ktamý vede Jede & Kot. Takový malý
tangram na všímavost věu a jsou na oznamovateli hba
s pravačkem a kroužky. Rozdělení do tří skupin a hraní
divadla. Nakonec každý hraje svou roli a z toho takový
divadelní zmatek. Hra s šatky na všímavost a poznávání.
Rosta odchází domů a my se chystáme do spáček.

NEDELE - Vstávat to se nedoce, ale v 9⁰⁰h. musíme být v Josefs-
ky. Zase jednou po dlouhý době **TELOVÍČNA**, hlavním
bodem je zkouška výkonu jaké máme teď a jaké budeme
muset zvýšit do jugscky. Tak že ještě drceme. Jeť do jugscky
behat cvičit, posilovat. Druhým bodem byl úklid, ktamý trvá
až do 7³⁰h. Alespoň trochu kotů prokouklí.

Luisa

JARNÍ PRAŽDNINY 22.2 -30.2

Na tyto střediskové hory se dlouho vůbec nevědělo, kam se pojedě a teprve
frichy před odjezdem se vědělo, že to bude první výprava na naši stedi-
sková chalupu. (Snad naši). Jelo se až v sobotu ráno a jelo nás docela
hodně, neboť jeli i někteří podílující z řad Vikingů. Vlakem jsme došli
až do Mušken a odtamtud vč to je pouze čtyři kilometry pěšky. Všichni
měli batky a asi jónom čtyři lidi vzali sebou také sjezdovky. Při pěší
cestě k chalupě jsem šel vzadu s Basicem, ktamý sebou také táhl sjezdovky.
Kdyby v tu chvíli věděl, že si na ně jako ostatní sjezdovky, za celý týden
am nestaupne, asi by v tu chvíli zakodil do přitoku. Po dorážení k chalupě
jsme chvíli laškovali, zatímco podílující proložívali chalupu od pudy až do sklepa.
Ještě odpoledne rozdělili do dvou skupin jsme vyšli. Snek bylo tak jen tak tat,
spíše trochu mň, takže už do občas stěpal ruby, když si vylepsil sklauci.

Večer jsme se sešli v malé kuchyni kde byla zplivanda a tak se čtlo. Asi ve dvanáct hodin jsme začli hrát pexeso. Jelikož nás bylo okolo stolu asi dvacet, tak to bylo opravdu zajímavé. Poté Špaček vymohl perfektní zmrzlinu, která se stala tradicí a pokračovala se každý večer, asi tak o zjednaté hodiny. Nejlepší byla jahodová. Po zmrzlině jsme ještě zkoušeli nějaké telepatické cviky, např. zhasnutí světla, povolení stavby z pexesa apod. Asi byla špatná konstelace hvězd nebo co, ale nějak nám nic vyšlo. Spát se šlo podle. Hodně.

Druhý den jsme se vydali vlakem do Hejovic a odtamtud na běžkách starou proutěnou cestou zpátky. Občas ale byla cesta tak krkolomná, že jsme museli lyže hodit na ramena a jít pěšky. Večer odjeli někteří podílčníci zpátky do Prahy. V pondělí ráno přijel Pampoš se Špinkou a Luisou. Byli na cestě celou noc a tak byli trochu zjetí.

V pondělí večer dostalo chřív a tak jsme v úterý dopoledne vzali sebou a přijeli až ráno do lesa vzdáleného asi 300 metrů od chalupy. Nanosili jsme ho dovala, hroch a rozřezávali až do večera. Líbilo se mi na tom, že všichni pětku pracovali. (Asi hraničím zima?) Ve čtvrtek (nebo v pátek) jsme se rozdělili na dvě skupiny. Já šel se Špinkou, Pampikem, Editan, Luisou a Basilem a šli jsme na úplný druhý stranu, na ještě delší hřebek. Řekl bych, že jsme tak dvě třetiny už s bčkama na ramenou, ale to to nevadilo, protože to tam bylo opravdu pěkné. Na pátek cestu byl Pampik nazval pitomou zechan páni, které se nelíbilo, jak si Pampik zkouší své lezecké schopnosti na mostní konstrukci. V pátek večer přijel Plas, Paul, Blanche a tak byla večer velká zplivanda. Také se posledním večer hrálo sociodrama. Téma: Zda má člověk právo na sebevraždu? Ano-čine. Toto téma však ne všichni plně zaujalo, takže potom nechtěli všichni. Sociodrama nestarala jednoznačně, neboť obě strany se k tématu stavěly trochu jinak.

Zpáteční cesta byla trošku zdlouhavá a tak se ve vlaku pořádk zplivalo
SLIPEK

Opět jsme jeli do Hejovic ale odtamtud proutěnou Libereckou cestou zpět. Jsem si je jasně prozradil, ale po lidech ani památky. Mafy's při jednom strašném sjezdu prodělal desíť pádů, který ho trochu pochroumal na další cty.

Čeková náhoda byla myslim stále obrová. Člověk nebyl nijak vázan na program, takže chtěl-li zůstat doma tak zůstal, chtěl-li na běžky, tak šel na běžky, a ještě se mohl rozhodnout stůj a kam půjde. Večerní programy také nebyly připraveny, takže každý mohl prosadit to svoje. Někom se také nelíbilo, že se chodí podle spát a pak se ráno vstává třeba až v půl deseti a pak se podle vyběhá. Mne osobně to vůbec nevadilo, neboť se mi večerní programy velice líbily. Hlavně třeba diskutuje, které občas probíhaly a to že tam bylo spoustu mimoposeidonstých lidí jistě víc přibývalo.

Dále si myslím že sp měkké lidi nemyslí dost tohoto volného času a když třeba v chalupě, místo aby si šli zaběhat. To jsem to takový málá, že když nemusejí, tak nejdou? Já sám jsem stáhl v chalupě jediný den a myslím že je to tak akorát. Myslí se mohl říct, že jsem svůj čas opravdu uživil.

ADRES

SHWILLY Ivan Marusič 3. 7. 1963 Hanzlíkova 6, P8 tel. 855 4972
ČVUT Thakurova 7, P6

PAMPALINÝ Petr Rumler 30.5.1967 Chabařovická 1322, P8 tel. 8583495
NP Svoboda Plzeňská

FWČA Martin Cincibuch 14. 10. 1968 Sibeliova 41, P6 tel. 354982
Gymnázium Sladkovského nám. 8, P3

SLÍPEK Ondřej Klik
SPŠS Betlémská 4
Puškinovo nám. 7, P6 tel. 326322

BAŠA Barbora Krejčíková

LUIISA Daniela Matoušková 24.1.1970 Levského 3209,P4 tel.
SOU Náhorní 525,P8

KOT Ondřej Roldan 6.12.1968 Ječná 9,P2 tel.376159
Gynázium Sladkovského nám.8,P3

MANUŮ Jakub Voves 23.5. 1971 Zlatnická 12 tel. 2316707
Gymnázium Sladkovského nám. 3, P3

Divadlo

Vše prozrazuje vlastně již název. Divadlo bylo o velkém
hudebním skladateli. Volně spojuj Amadeu Mozartovi.
Ukázalo nám postavu slavného skladatele jak
nám ji asi žádná bibliografická
příručka neukáže. No a téma je
vyčerpány, to je všechno

PAMP O
C

[illegible]

Sešli jsme k práci a ideál
s čistou myslí, světlí, jasným sluncem provázen
se šel pokroku a jízdy nožem v chovných
sériách, v knihovně.
Chviličku jsme se sešli do sklepa jsme našli pro
obcházeli spíše obušlebkovali fotografie s hroznou-
skou tematikou. Prošli jsme chodbou křížem naš
knihovny a srazíme u dveří s nápisem Tělov Bernard
tam jsme s možným kancelářem a s osadníkem přiblížili
přehledu pro zmapování do práce a odšli s fotoděk
simpotickým mladíkem a pro bednu s šroty knihovny
do sudového lánova cílela hlava akce (paměť)
a lehnutí k naší práci fyzické a rodu psychologické
jane začaly práce šle střímy adle knihy a jme
něi tak nedlužitelně potíci ke knihovně
Tady se to nemixovalo ale pracovali jsme a práci
jme došli do špatného humoru. Během fyzického
užham knoim přiblížili delat spolupracovníci nebo
lyel se ríct holesi nebo holesat a sek měl naše
upřesnět řízení nědo m'le nědo měre ale nejme
proto ne sebe nato nerazim. Čepou a pracovní
do ore' osudne' kanceláře jsme posheli jednu
knisnou holku nalyt kabe' nejbrósejím haly chodit
do knihovny, "puc se si kním a naše jide phou
norné" a jedho simpotického studenta s jelym
fi' stm'itku ne brodi a ova dvať brose
uorili po sekutivě ktera' dila se oloneha
ovire. Snimi jsme šli do kanceláře Vachova
Bernarda kde sešlo lyti s přilýpnutím
lidm' phou a lyto kabi phou phutímch řečm'ku
stert sholem sebe stusovali lidi a ti kteri
neftou řečm'ky a nestružili se meli ohrom' dopel
a rozili se protoci jeli napetě nebo ne to
se sepejše jich

Polle se udi'el noli' s'etich s Fletcherem, m. boning
a přitom jsme si říkali se naše chovné neli
le'dlu shutímjím a steti'mu nedilec j'm
ne schvati' a šilac (otlonoval) j'm kol si to nepreji
uspmene si hloučty hlavo rading. No ale
hodně jsme se k'uso nuphem pohovili a oco neshoj
potan se dila' dila' i osobu' organizace.
a pametu jsme se sešli krouid domů nebo do klubovny
Je rozjímne' se si kdo bradili se meji' spoustu otu
ili ošitkoli domů ale co se olmitoli proose na
nenajit des cōr se loudeci holm'li dopravně
a sek. Polmst' při nebo po práci j'm i noličty
nektara' holme' náda se noličty poschovatel
se sebe' nědo přibadilo nebo neličto se sebe dlembu
cires. Neple dypici den si dopaleche a cōr odpole
dne hoizy prošil krouimě a nečr jsme se sešli.
předt k'ine Porš nektari' drine nektari' poaději a
jst noličty poaděim' thle dnu krouy' film o jkubishe
Perimbaba (ka) dojm' noličty tu popitome nebudu
j'mon podvolim to jak se noličty poadilo se se'ket
s osotim' cldiloy'm' cley mliw rōche' okre
lyto hāltum' sthōm' noličty hōy' ale hōy' se je
moc mliw a proto to pohl cleyjme sa! Začtek!
a doufom(e) se i pohovomim' m'no odale. s'vileu
hude kōz kēae' jako začtek.

notas

(Omluvte miřemem kraliku zasnoum ale k'istke'
selevice noličty nepostyla jiz' nosteriel rezister
černo-lyti' ošatě opomy' de'kupme - rob WCOZSV)

KNIHOVNA - PRÁCE - ZABAVA

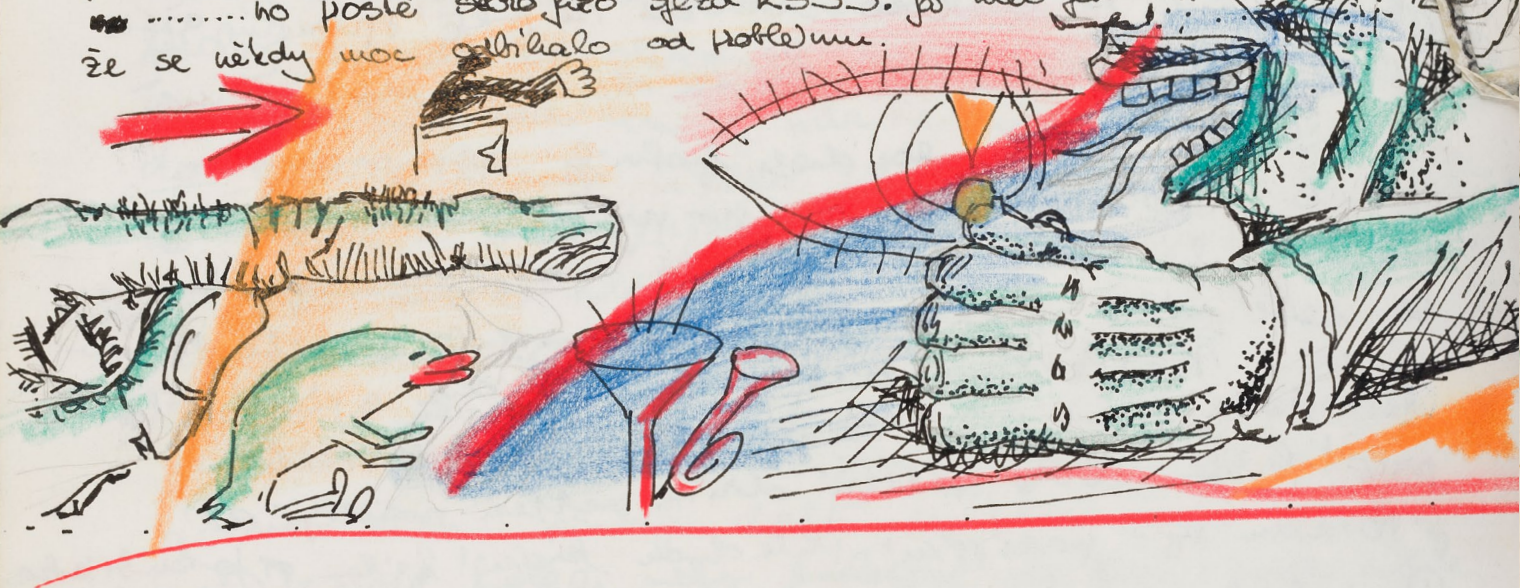
British Bulldog LTD

v českém znění Medes

© 1988

SCHUZKA 25.3

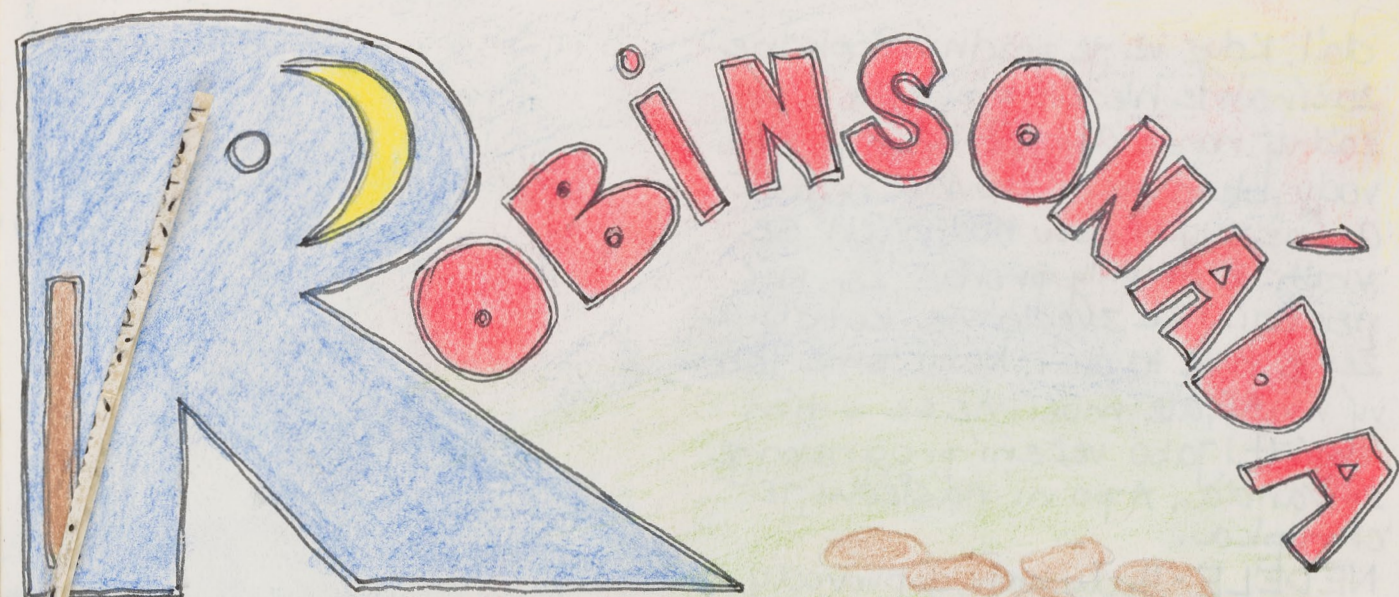
Na této schůzce se nejdříve pohrly organizačky, které se týkaly hlavně střediskového stázu. Potom Shurilly mluvil o..... tom, že se všichni baví a nepracují (na počátku schůzky se podávaly lístky na různé kulturní programy) a o dalších problémech. Rozpoutala se diskuse, která vyústila v otevřenost, kritiku, především, řešily se na ní problémy, o kterých se nikdy nemluvalo..... no posleďte, proto jsem KSSS. Já měl jen divokou představu, že se někdy moc odhliželo od problému.

KLEPY

ČSLA nám chce vtechtodnech
vst dva naše komandy
ato Stango (Standu) a
Pampeliňho (Poupoř, Pecovš, Mironka)
je to smutné ale co se děje
dělá pohromám nezabýváte
a tak jestli nám je odvedou
tak se s nimi můžete pěkně
rozloučit a budeme se
těšit na to až se vrátí
a doufat že se jim nic nestane

PŘIČ SARMADAMI AVÁLKAMI
MY CHCEME KAMARADY
CHCEME SE MÍTŘATI A VIDĚT
TY KTERI TUNĚJSOU
pokud jsme působili obtížně proměňte
nám to (PRAVDA) (H)

Sraz v 16.30h. na Hl. nádraží. Sešli jsme se všichni, ale ne všichni
kafasem jak jsme se domluvili. Vlak jel z Holesovic, tak jsme
se vypravili na Holesovické nádraží. Ano, jede, ale "ožývalo se z
okna vlaku, když se rozjížděl. Bylo nás deset a tak jsme se
věšili do jednoho kupé. Cestou se povídalo a čtlo z časopisu
SLUNÍČKO. Na hranicích nás kontrolovali celníci, bylo to docela
v pohodě až na Mamutovy hlašky, které přece jenom prošly, jelikož
celníci uměli jen německy. Bad Shandou "vystupovat" přestoupili
jme na druhý vlaček, který nás dovezl do Šmilky. Od tamtule
přistavem přes Late. Tam nás čekal Špaček s Basou. Byla už
tma a tak jsme se vydali hledat
nějaký převis. Našli jsme opravdu
pěkný místo, jenže ty už byli ota-
zený zdejšími obyvateli. Ach ty ve-
likonoce, to jsou evátky. Zvlášť asi
tady v Německu. Zablíkli jsme
totiž jak tam s jednou Němkou,
houpají přes oheň. Myslím, že vta-
chvili, nebylo nikomu z holek do
smíchu, při předstávě, že ty to
měly zažít na vlastní kůži. A pře-
ce jsme našli. Uvěhli jsme docela
brzy. Nevím jak ostatní, ale já jsem
usínala s krásným pocitem, byla to
totiž moje první noc pod stáškem
v tomto roce.

SOBOTA - se vstáváním jsme se
nepřetrhli. A tak jsme vyrazili.
Poznávali jsme krásy německé
přírody a došli jsme až k místu
kde si na minulé Robinsonadě Len-
ka vyvrkla kotník. Bylo to skvělé
místo, třeba na takovou džungli.
Byla to vskutku zajímavá hra.
Myslím, že z pohledu diváku i
snad zajímavější. A tak putujem

dal. Když už je pozdní odpoledne začínáme hledat převís. Ne a ne žádný najít. Asi pět lidí jde pro vodu, která není zrovna nejbliž. Asi necelých dvou hodinách se vrátí a Shwilly prohlásí, že nic nemají. Tak zvedáme kotvy a žene nás to dál. Našli jsme takový malý, ale musíme se s tím smířit. Jako večerní program je zpívání. A po ní následuje chrupka.

NEDELE - Hody, hody, doprovody, dejt... "Co to je?" Marně bloumám, přemýšlím v mozkových závitech, je neděle nebo pondělí? Jsem blázen na nebo oni? Na tom už teď nezáleží, už nás vytahují z teplých spáček - ku. Barbara. Vajíčka stále nedostali, trváme na svém, že velikonoce jsou až v pondělí. Pak společně šlopec vytváříme z hlavy listí. Po stabilizaci se vydáváme na další cestu. Dorazíme na velkou louku, kde si konečně chceme zahrát několik našich oblíbených her. Lacrosse, moc pěkná hra, dokonce všichni mají lacrosseku, jenže k tomu je potřeba ještě tenisák a ten nikdo nezal. Tak z lacrosse nebylo nic. Hráli jsme alespoň s litacím talířem. Po chvíli jsme byli znavení a tak se začalo vyměšet divadlo. V tom nejlepším nás přerušil déšť a my opět kráčeli po svých. Posíláme ke studánce a tam našli perfektní převís. U něj nechali Bašu s bačlíkama a my se volně vydali asi na tříhodinový výlet. Prolezli jsme všechno co se dalo a dokonce se nechali vyfotit na Mamutovi. Za šera jsme se vraceli a doufali, že Bašu nikdo nesežra. (Matýsek se strachoval o svého BERGHAUSE) To jsem zapoměla podotknout. V sobotu hned zrána se Matzovi jeho hovězíček kousky nevydařily. Zmrzačil si svoje záda na tolik, že nebyl schopen nést svého miláčka. Bašu jsme našli alou. Večer byl asi takový, že se měli hrát hry, ale lidi neměli povinné věci a tak z toho nic nebylo. Povíдали jsme si o oddílě a o jakožto budoucím Poseidonu. Tuto noc se muselo spát opravdu krásně. Nevím jak ostatní, ale "my lidi" jsme byli utahaný.

PONĚLÍ - velikonoční? jak kde. To znamená, že když se posouvá letní čas, že se bude posouvat i velikonoční pondělí. (V tomto případě dozadu).

Vstávací o hodinu později než bylo plánováno. Svoje jsme si už odbyli včera a tak nám holčákům bylo docela hez. Když jsme se ocitli v civilizovanější oblasti, museli jsme se hodit trochu do gala. Dozvěděli jsme se, nebo spíš dočetli, že tramvaj zde už nejezdí. Měli jsme asi 3 hodiny volno, tak jsme zašli do zdejší restauračky na čajík. Vrátili jsme se opět k divadlu a vymezili velké okamžiky v dějinách lidstva. Autobus nás odvezl do BAD SHADOU a pak vláčkem až do Prany Holešovic.

Luisa

SCHÚZKA

8.4.

Tato schůzka byla opět spíše organizační. Shwilly si vyřezal pár důležitých věcí, co se týče nejbližších akcí. Pak se navrhlo, že by oddíle mohly znova fungovat families. Jedním by byl Pampos, druhým Slípek a třetím? Psaly se lístčky, kdo by měl být ten třetí. Po velkém dohodování se rozhodlo, že to zkusí Sorry. Tak se rozhodlo, že families budou v sestavě:

Pampos
Matz
Rofa
Luisa

Slípek
Štopka
Lucka
Jo

Sorry
Tally
Mamut

Buchtou jsem na duešek vyhrála opět já. Velká část schůzky se věnovala divadlu.

Luisa

SCHUZKA

ODDÍLOVKA

KLUBOVNA

Dneska nás přivítal nově zvolený náš maturant E-MC a student Kapecký. Janom se schůzka začala v 5.30. Přivítali jsme se a jini se snažili zapojit ašle 2. kolo. Janom a Janom obrovskú víc trválo a ono to všechno začalo trdnout už po 10 minutách a za 15 minut jsme si mohliš lepidlem hádát. Ale pak začal klubovna. Za začátku jsme mluvili o vodě, jak asi dopadne udelem se 1.5x nebo vícekrát. Potom jsme začali mluvit o dušole. Divsofka olivodillo jak asi dopadne? No přece dobře! Rozložili jsme role. Aupravši mímě začali, to je jsme sedali babauky, ana babauky, byly obrovské dle a začali venikat atřiky, jaká je to? Ale kde ta málo je opravdu lepší tak ji bohužel... Po spřádání všech babauk Shuilly Shropstetou si na nás přijel brávi zuby u obědu a byt neare aby nám zbyl čas. A přece už nám ome puido! Máme odpařovat na otázky. (Pon babauk dva) atřiky na která se velice spěšně odpovídá, nic mže jsme odpovídali, jebez nám samotáři ne nabyt čas na to abychom si o tom popovídali a tak nabyt nic jiného než odložit povídání na vypravu. A máme tu ještě něco něco jménem MUMA, STOPINA A TALL. Kde se hlasovat. Dopadlo to u všech kandidatu stejně. Všichni všelhy polce notony, tak a teď jen otřhnout si o buky a pak ANOU

OTÁLIA

25.-27. 4. '86

Autobus navanej k prasknutí - celé středisko se vydalo společně tak někde jinam, než na Sraz. Na první tábořiště jsme dorazili až těsně před setměním. Rychle stavy, ohmětě - večer se vařila už potmě. Mezitím se starší lidi odjeli podívat, jak to vypadá s pověstnou Čentárkou, a přý to bylo o utopení, takže se nepojede. Škoda! No ale to, co jsme jeli, tak stálo za to. Každou chvíli byl někdo ve vodě, na jezech každá druhá lod. A i ty kdo se nehodou zrovna neudělali, bsly při každým jezu mokry až za krkem, takže pak už to bylo jedno a aspoň se nikdo nebať spadnout do vody.

Jeli jsme s Prométhéem, Argonauti měli vsprávu ne sucho. Někteří z těch přítat bsly poprvé na vodě - chudáci. Druhou noc jsme spali někde za Sušicí, na tabory oškliň louce vedle pily - ohně se dělaly v betonových kružích, který tam byly za tím účelem poházeny, topilo se odpadem z pily - no, úplný bombónek pro takový ty estety. Mně to bylo celkem jedno - byla mi zima po ty neustálý sprše a chtělo se mi spát. Chvilí trvalo, než nás našel autobusák, ale pak už to bylo dobré. Převlíkli jsme se a postavili stavy a na těch betonových kružích uvařili těstoviny - to byla taký ake! Několikrát se nám vyčila voda, protože ty botičky nebylo na co pověsit, atd. Po večeri zavládla dobrá nálada. Program připravovala Pampřkova famulie a kupodivu jsme se při něm velice pobavili - to by jeden neřek, co se všechno dozví ve Sluníčku. Asi ho začneme odbírat na Kosárčec. Ale hrály se i vážné hry. A do toho nejdou - ticho - co je? Několik mi ukazuje na Shuillyho, kterým kdosi zakryl oči. No a co, asi někdo z Prométhéu - ale na jedinou vidím, že to je Vova. Nevadí, já jsem ho dva roky, tak mi to přišlo jako zjevení - duch? Ne, Vova. Že se ne nás přijel podívat - to jsou věci, já myslela, že když je škola, tak vojny určitě nemí holubník. No, Vova se vůbec nezměnil - aspoň v něčem. Ráno (asi nemohl dospát - přece jen bez spacáku to není ono) nás vzbouzel voláním "Budiče!", "Zatři minuty vstup na rozeníčku", "Vstávejte, už je ráno" a tak podobně. Rozesmálo mě to. Pak to zkoušel ještě se "Snídání" a pořád nic. Když jsme vylezli, tak už skutečně byla hrozne dobrá snídane (myslík), ale z rána se už stalo dopoledne. Vyjižděli jsme docela pozdě. Voda už byla klidnější, ještě pár pěkných jezů, kupaň pokračovalo - a pak konec, zcela nečekaně. Najednou jsme přirazili ke břehu - tady končíme - šakt? - jo, a kde je autobus? A kde jsou Argonauti? No, zatím můžeme vyčistit lode a sbalit se. Celkem v klidu jsme ještě namazali a snědli zbylé chleby - pohoda, myslím, že z vody měli všichni dobrý pocit. Z vody asi nemůže být jiný pocit než dobrý - a tohle byla zvlášť pěkná voda. Cestou domů jsem se ptal Argonautů, jak se měli, a tak by byli spokojeni. Blanche vybalila dvě lebk a nějaké kosti, že přý to všechno našli v lese a pak si z toho dělali noční hru - posílali tam nás netušící Argonauty - okolo ty světy, co k ní dojdete, se pěkně rozhlédnete - hlavně se nezapomeňte podívat pod vývrat! Mohlo to být docela oškliň. Cipísek skocourem se pořád hrádeli, ještě tam tu lebk nrafičili, nebo ji opravdu našli. V Praze potom Blum a jeemu podobní strašili stejně lebkami nehodně chodce.

KLUBOVNA

CHOPTE SE HO JE VÁS

Těmito slovy ukončil

shwilly svou gratulaci k 100ým 18tým narozeninám (30.4.)
Dyl náš byl vody. Půlka klubovny patří nácviku divadla.

Pouze teoretickému (na srazu bude přeci čas dost abychom to
sjeli na ostro) Nenechám si již vykloubit situaci z rukou
do divadla které tvoří lidi si nenechám moc kecat. ((Na
tom despotizmu přece jenom něco je. Přelís demokracie škodí))
živě nacvičujeme pouze vznik zeměkoule.

ORGANIZÁČKY.

JAK BY SE MĚLI SLAVIT
NAROZENINY

* Jít do nobl podniku * jednou za rok všichni * krátký rituálek
* jednou za dva roky * na úrovni * žádné nervy * přijme nás věc
všichni do vody *

NO PROSÍM VÁŠE NÁZORY děsilo nás PAMPO

KLUBOVNA 6 května

Vzhledem k tomu že to dneska neorganizují
ani neřídím mi to přijde takové zábavné jak
tu ti lidé pobíhají shánějí a šili. v klidu opravují

ADMIRÁLSKLSKÉ

pádlo. shwilly tedy šili

že se nic nestihne. Hrajeme hru nehru od p. BAKALÁŘE

o konstruktivní náde.

PAMPO

JACQUES PRÉVERT

ZTRACENÝ DEN

Před branou továrny
se náhle dělník zastaví
nádherné počasí spustí mu křik u hlavy
Jak se muž obrací
a dívá do slunce před prací
je zlaté úplně kulaté
je jako dětičky usmáté
muž do zlata zamrká

rodinně
poslechni bratře sluníčko
taky se ti zda
že je to blbé maličko
ztratit tak zlatý den

u šéfa v honičce za ziskem?

PAMPO

STREDISKOVY SRAZ

HERMANICE 8-11.5.86

účast : Poseidon, Argonauti

Prometheus, Vikingové

SEVER ^{contra} JIH

KREGA

14.6. 1986

V 11 hodin začala burza.

Prodávalo a kupovalo se úplně
všecko až od kruzítka po kola.

Po burze nastala tradiční regata.

Posidon měl 2 poslední MOZOL a
NĚŽNOULŮ. Mozol zůstal B a Lu 2.

Potom Prométhéové připravili jídlo. Až na

mrkovou porozáhku to šlo. A potom horem

přeslíknout a už... Už byl country bál.

Flécha pozval odborníka na country Jakuba,
a ten nás naučil spoustu tanců.

Malém bych zapomněla na Marocaybo, které se

hrálo na Vltavě. Skupiny byli rozděleny na

Francouze a Angličany. Francouzi vyhráli.

Regata 1. Argo

2. Posidon

3. Argo

SKA

LUCKA

15.6. 1986

Posidon

Prometheus

Argonauti

V sobotu jsme zalehli před a

než jsme se nadáli byla tu liga.

Přišli jsme na hřiště a byli jsme

namile přes kvapení běžecův drahou.

neva bude legračka. Začalo se o

trochu později Sázání se udělo,

ale jen na nejstarší kategorii ve

skoku vysokém. Celou sázku vyhrál

Luisa se Slípek. Myslím, že

tahle lehkotletická liga byla

lepší než ta minula,

na to děsný vedro.

Ligu jsme skončili v 16⁰⁰

ve 20⁰⁰

mělo být slavný koncert

skupiny Condorango pro rodiče.

Myslím, že jich přišlo dost, a že Condorango

málo úspěch. Mě osobně se zdálo

úplně maxima'lní.

Skok vysoký

1. Shwilly

2. Cvoček

3. Slípek

Luisa

šlátra

ruba

KONCERT PRO RODICE

KLUBOVNA 17 VI

Tahle klubovna byla ve Věži. Sešli jsme se v 17⁰⁰.

Na úvod jsme si chtěli dát Luisinu hru, ale vyrušil nás Ax se svými kumpány a proto jsme si zahráli až přeději. Z Luisiny hry vznikla trošku debata kolik let dítě za zrádlníků. Potom jsme si ověřili sborníček sboru pomecí Matase. Legračka byla, když jsme měli sestavit nejdelší větu z věcí sb.

Potom přišel Shuilly a vrhli jsme se na organizátky. Končeno podle rozhodnutí ještě Jugoska nebo Rumunů. Jedem do Rumunska.

S sboru si bereme to co do Jugosky a bogi má mít taky 15 kg.

Potom jsme řekli, že musíme udělat něco s kronikou tak doufám...

Lukul

LUKULSKÉ HODY

24.6.1986

... to znamená závěrečná schizka. V klubovně jsme se sešli v 17h. Ale není nás nějak málo? Rychlá příprava Lukulů, poslední shášení potřebných věcí a schizku zahajuje slpek organizačkama. Důležitá věc ohledně závěrečky a Rumunska. A pak přicházejí starší Římané (samozřejmě nádherné oblečení) na dvůr, kde se budou pořádat GLADIATORSKÉ HRY. Sešlo se tam spousta státních mužů a povzdušovat byly i ženy. Boje probíhaly v lišících ocačkách, kde se používala jako zbraň matrace a dále soupeření se síťmi, kde úkollem bylo zamotat soupeře do sítě a položit ho na lopatky. To byl vskatku tvrdý boj i krve taklo... Boje vedli Pampius a Rostus. O poražení se vždy hlasovalo, jestli dostane milost nebo se svlazi v čisté říční vodě Vitariuse. Velmi dobře si vedl státní muž Mumius, kterému jsme všichni zprvu přáli. Říká zprvu, jelikož se předtím ukázalo, že to má panáček pěkně propočítaný. Byli i tací, kterým tožovali samozřejmě taky cestu a státní ale příliš se jim nedarilo a milosti se nedostávalo. Vidí, Pampiusi! Ženy se účastnily boje lišících ocačkách, kde si nejlépe vedla žena jménem Sorrius. Gladiatorské hry skončily a Římané se odebrali do paláce „KOR“ kde začala oslava. Úvodem bylo předčítání z knihy (?) Pampiusem a pak připitím červeného vína. Nastaly skutečné hody a my se bavili Mostakými vzly a točičkami. Jako při jiných oslavách ani anes nechyběla poule, která byla vynikající. Dále probíhala hra Intuice neboli šestý smysl. Není nás mnoho kdo intuice vlastním. Pak přišla vzděná naústa sám Shuilly nás naučivší. Lukulské hody se zakončily noční vyjízkou na pramkách. Odjeli jsme na kouzelný ostrov a pak následovalo ženské vztouření. Ženy se vypravily bez jediného muže na pramce a pádlovaly zpět k domovu. Cíle dosáhly „tak-tak“. Zmožení Římané ulehli s představou a spolehem na kamarda do budíka. To byla ráho legračka. Všichni krom Pampia zaspali.

GLADIATORSKÉ HRY

zvěme všechny účastníky
Lukulských hodů

Luisius

ZÁVĚREČKA

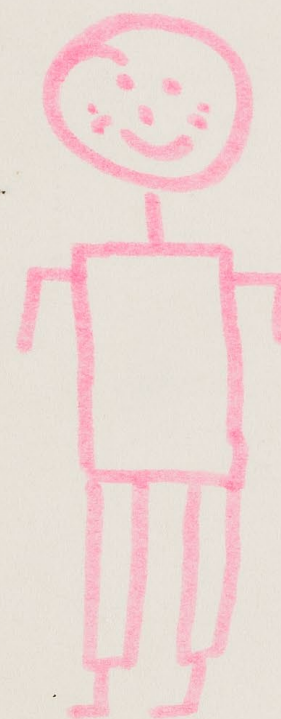
NA MURANSKOU PLANINU 27.6.-30.6.

Sraz v 16⁰⁰h. na Hl. nádraží. Vlak jel sice až za hodinu, ale známe se. Sešlo se naš deset a v 5⁰⁰h. s námi uháněl vlak pryč, daleko. Ve vlaku jsme obsadili dvě kupe a každý se bavil po svém. Byla to docela legrace jet v noci vlakeem, nemít lůžka ani lehátka. Ani nevím, čím to bylo, snad ospalost, ale ani si ne- pamatuju kolikrát jsme přestupovali. Snad 2x? Vím, že ráno v 9h. jsme vystupovali v NOVE MASE. Odtud to bylo jen kousek na táboriště Argonautů. Došli jsme k perfektní- mu jezeru, kde byla menší přestávka, koupacka a kde se zjistilo, že vůbec nikdo nemá sol. Tak se Shwilly vydal do vesnice. Co napsat k tomuto dnu? Celý den jsme chodili perfektní přírodou, bylo celkem vedro, párkrát jsme si odpocínuli a pak šlapali dál. K večeru jsme se ocitli nedaleko druhého táboriště Argonautů. Došli jsme k chaloupce a rozhodovali jsme se zda tu spát či ne. Moc vřidně to nepůsobila, ale doušky tu prej běžejí docela nepřijemný. Ne nezůstanem tu! A tak jsme šlapali do kopce ke krmelci. Tam jsme doputovali. Skoro vsichni se šli koupat, až na Shwillyho, který běžel pro těstoviny, který jsme zapomeli na cestě. Dole nás zastavil hajný a ptal se co tu děláme, ať jdeme pryč, že jsme v chráněné rezervaci a, že oni tu teď momentálně čekají na srnce, tak, aby jsme náhodou jednu nechytili. Měli jsme ještě tu drzost, rozdělat oheň. Když se vrátil Shwilly, vydala se druhá výprava na koupac- ku. Měli jsme na vybranou, buď jít přímo, nechat si vynadat od hajného, nebo nenapadka, proplížit se s rizikem dostat kulku do těla. Volili jsme to druhé. Bylo to správné, dobrodružo, prodírání se smrčkama a čekání na kulku. Když jsme dosáhli, toho pro co jsme tolik riskovali, nebyla to žádná slast. Voda ledová

mejdlo něsť dolů, br. Dorazili jsme zdraví. Postavili tropika najeďali se a v ohně se probíralo Rumunsko a negnovější zprávy z admirality. Na program jsme se nemohli, jelikož jsme byli silně unavení. Zalehli do tropika a čekali už jen na medvěda, já jsem se ho skoro dočkala, ale asi to nebyl on, protože ráno jsem se probudila, celá. NEDELE - vstávat? a proč? Že je ráno? To nevadí. No tak jo. Vstali jsme. Ranní hygiena, snídane. A šlapem. Dnesní den se šlo o něco méně než včera ale myslím, že to stačilo. Všude a pořád byla ta perfektní příroda. Utáborili jsme se na takový louce. Potřez byli docela s vodou. Potok nikde a tak jsme se vydali do vesnice, která byla děsně daleko. To nám v podstatě zabralo celý večer. Zpět jsme se vrátili až za tmy. Udělali večeri a z programu opět nic. Pčasí bylo takový, nějaký divný - jako by chtělo pršet. A taky, že v noci pršelo a docela hustě. By jediný jsme měli tropiko naimpregnovaný a taky nám jedinou nám tam asi proto taklo. PONĚLÍ - z místa jsme se vyhrabali děsně pozdě, takže teď jsme měli pomalu co dělat, aby jsme včas dorazili na vlak. Na hrad jsme se podívali, byl úplně skvělej a nádhernej výhled. Ma'lem bych zapomela včera náš chytla tourka, před kterou jsme se schovali na seně u koní. Slovensko se nazapře a jeho lidé taky ne. Srdeční, pohostiní a tak nás pozvali na polívku a borovičku. Šlapem, šlapem, ale ne správnou cestou. Do červený skály je to ještě daleko. Potkali jsme brigádnice pro které má v 15⁰⁰h. přijet au- tobus. Tak nám nabídly ať počkáme a, že nás vezmou. Hažíme oběd. A pak autobusem odjedeme na nabí- raží. Ve vlaku jsme urvali pár míst, později celé kupe. Byli tam úplně geniální cikáni, kteří hráli na ky- taru a úplně fantasticky zpívali. Gam se k nim přidal a my taky. Asi do půl noci jsme s nima zpívali, pak odpačovali do kupe, kde bylo lože z kari- matak. Do Prahy jsme přijeli v úterý ráno asi v 6.h.

Luisa

WC

WHITES ONLY !

